

שת חיים לוי

שלושה שירים

העץ שוב החל לדבר

העץ שוב החל לדבר
ואי אפשר עוד לסגור
בפניו את הדלת
לאטם את החלון
לעצר את העין המתגלגלת בחורה
ופותחת את הרוח הנחויץ לו

לילה

להוציאך

ממטהך

והעץ ממשיך לדבר
את כל הלילות
שהצמיח בהם ענפיו
והשחר שמאיר את השמים
כסדר צר שנפער ונפער
מקרקר את תרנגוליו ומגעגע את אוזיו
ופועה כל טלאיו
את פהוק הבקר המשכים.

רינתי

רנתי איה הלכתי, עצבות תקפתני
לא היית רנתי להזכיר בכל
כי רעננים פני
עת התקדרו הם כפני ענן שחר
דמיתי כי חשכת אפל

סֹבְבֵתִנִּי וְנִבְאוֹת אִימָה
רְבִצּוֹ כִּי
כָּלֵב נֶאֱמָן

אֲחֻזֵּנִי הַמְהוּם
רַעַד
בְּעֵתִנִּי,
לֹא רוּחַ בִּי עוֹד קָמָה
וְלֹא אוֹר בְּצַבָּן
עַת פֶּשֶׁט עוֹרִי
הַכָּלֵב וְרַחֲרַח

עֲפָרִי נִתְּזוּ
נוֹכַר בִּי וְנוֹהֵם
חוֹשֵׁף בְּטַמְאָתִי
עֵצִים מִחֶפֶשׁ
וּכְשֶׁמָּצָא
פֶּן אֶקוּם אִיתָן,
פֶּה אֶל פֶּה לְקַחִי לְקַח

עֲצָמֵי בְּפִי לְעֵס
וְרִסַּק אֶת עֲצָמוֹתַי
אֵיכָה אֲשׁוּבָה אֱלֹהֵי!
אֵיכָה? !
הֵס, כָּלְכִי כָּלְכִי אֶלְפָתִי
אֶךְ זְכוּרוֹתוֹ שֶׁל זֶה הָרַחֵשׁ נוֹקְבֵת
בְּדַמְיוֹתָי מִשְׁחַר רִנָּתִי
עֲרָגָתִי.

שרוע

רְאִיתִי אוֹתוֹ שְׂרוּעַ מֵת
 עַל שְׁפֹת הַכְּבִישׁ בְּקֵרוֹב
 לְפֶתַח הַבַּיִת, רֵאשׁוֹ הָיָה מְנַח
 עַל צֵדוֹ הַיְמָנִי וְהוּא נִרְאָה טוֹב
 אֲבָל מִמָּשׁ טוֹב - הָאִישׁ שְׁמַת

לֹא הָיוּ סִמְנֵי דָם, אֲלִימוֹת
 פִּיזִית אוֹ מְלוּלִית, לֹא גִשֵׁם אוֹ
 רְטִיבוּת, זֶה לֹא הִרְגִישׁ כְּמוֹ תְּאוֹנָה
 לֹא הָיָה שׁוֹם סִימָן, הוּא לֹא חִיָּךְ
 פְּשוּט שָׁכַב בְּרִגְעַ

הַבְּטָחִי בּוֹ בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת
 יְכַלְתִּי לְחַשֵּׁב שֶׁהִשְׁתַּכַּר וְנִשְׁכַּח
 - סֵתֵם כֶּךָ לְרִגְעַ, אוֹלֵי נָפֶל
 אֲבָל לֹא נִרְאוּ בּוֹ גַם סִמְנֵי נְפִילָה
 גַם לֹא מָכָה יְבִשָּׁה; הֵייתִי מְרַגֵּשׁ

אוֹלֵי הוּא הָיָה מְלֹאךְ שֶׁהִתְחַרַּט .
 שְׁפָתָיו הָיוּ מְשׁוּחוֹת בְּרֶךְ
 נִרְאָה הָיָה שֶׁהוּא חוֹלֵם חִלּוֹם
 אוֹלֵי עַל עֲצָמוֹ שֶׁהוּא מֵת
 שְׂרוּעַ שֵׁם בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת

וּמְבִיט

בְּלִי לְסִמָּן דְּבָר

מִי מֵת

מִתִּי?

וְאֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁמַת.